

واکاوی همدید شهرهای رکورددار گرما در ایران

غلامرضا براتی^{*}، محمد مرادی^۲، مریم سعیدی‌نیا^۱

۱- گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

۲- پژوهشکده هواشناسی، پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو، تهران، ایران

(علمی - پژوهشی)

پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۳/۲۵ تأیید نهایی مقاله: ۱۳۹۹/۱۲/۱۱

چکیده

امروزه، رکوردهای گرما «به معنای گرم‌ترین شهر کشور در هر روز و دمای آن»، مرتب رسانه‌ای می‌شود. در این تحقیق با تهیه دمای روزانه ۳۳ شهر کشور از سازمان هواشناسی طی نیمه گرم سال (۱۹۷۱-۲۰۱۰)، شهرهای رکورددار، فراوانی و مقادیر دمای آنها مشخص گردید. نخستین نتایج گویای کاهش تدریجی فراوانی شهرهای رکورددار گرما طی سه دهه از ۱۱ شهر به ۶ شهر بود. یعنی از این پس شهرهای رکورددار کمتر ولی فراوانی رکوردداری آنها در سال بیشتر خواهد بود و این مخاطره بیشتر متوجه شهرهای آبادان، اهواز و بندرعباس است. در بخش همدید، طراحی الگوهای همدید پرشمارهای آзор و ساهارا و کم‌فشار سند طی روزهای بالاترین رکوردها نشان داد: ۱) کانون‌های پرشمار جنب حاره‌ای آзор در زمان بالاترین رکوردها، در میانه اقیانوس اطلس گروه‌گرایی دارند ولی در زمان رخداد پایین‌ترین رکوردها، در این اقیانوس پراکنده‌ترند. ۲) همین تفاوت برای کانون‌های پرشماری ساهارا مشاهده می‌شود. ۳) کم‌فشار سند آرایش مداری‌تری از خود نشان داد. در مجموع بالاترین رکوردهای گرما در ایران با تقویت جو پایدار در گسترهای از اقیانوس اطلس میانی تا شبه قاره هند همراهی می‌شود.

واژه‌های کلیدی: رکوردهای گرما، سامانه‌های فشار، شهرهای ایران.

انگلستان در قالب روزهای داغ و تاثیر آن بر مرگومیر (Hajat et al, 2014) در روسیه Shevchenko et al, 2014)، اوکراین (Katsafados, 2014)، شهر آتن در قالب موجهای گرمای طی سال ۲۰۱۰ (Theoharatos et al, 2010) و در ایران از جمله در قالب موجهای هوای گرم طی زمستان (براتی و موسوی، ۱۳۸۴)، امواج گرمایی شهر اهواز (الماسی و همکاران، ۱۳۹۵) و سامانه فشار موثر بر رخداد موجی از هوای گرم (قویدل رحیمی، ۱۳۹۰) تحقیق شده‌اند ولی کمتر با تعریف بالاترین دمای ثبت شده در هر روز ایران یعنی رکورد گرما مورد توجه بوده‌اند. پایش رکوردهای گرما در ایران یعنی فراوانی گرمترین شهرها و مقادیر دمای آنها طی ۴ دهه اخیر بر پایه داده‌های محیطی و تحلیل رفتار سامانه‌های فشار موثر بر رکوردهای شاخص گرما بر پایه داده‌های گردشی اهداف مرحله‌ای این تحقیق بوده‌اند.

مواد و روش‌ها

تهیه داده‌های روزانه دما برای مجموع ۳۳ شهر ایران طی ماههای آوریل تا اکتبر سال‌های ۱۹۷۱ تا ۲۰۱۰ و تنظیم جداول روزانه، امکان تعیین گرمترین شهر ایران را از مجموعه شهرهای برگزیده و نیز تعیین دمای آن فراهم کرد (شکل ۱). طی این دوره در ایران تاثیرات پرفشار جنب حرماهی به اوج می‌رسد. کاویانی و همکاران (۱۳۸۷) نیز در بررسی تاثیرات پرفشار آзор بر آب و هوای ایران، ماههای اردیبهشت تا مهرماه را نیمه گرم سال تعریف کرده‌اند. Marloos and Wainer, (2003) بر آنند در دوره حاکمیت گردش ضعیف جو روی حوزه اقیانوس اطلس، رخدادهای گرما بیشتر می‌شوند.

مقدمه

افزایش احتمال رخداد موجهای فرین گرما (Rosso and Sillmann, 2015) در بستر افزایش میانگین جهانی دما طی سده گذشته به میزان ۰/۶ درجه سلسیوس (خرم‌دل و همکاران، ۱۳۹۳) برای ساکنان مناطقی که ذاتاً گرم و خشک هستند، بیش از پیش نگران‌کننده است. محققان (علیجانی، ۱۳۹۰)، ماههای بسیار بالا و یا بسیار پایین را عامل خطر و بحران برای انسان می‌دانند. ایران کشوری است که بخش اعظم آن جزو چنین مناطقی است و رکوردهای گرما طی دوره گرم سال دائماً خبرساز می‌شوند. منظور از رکوردهای گرما مثلاً دمای ۴۹/۳ درجه سلسیوس است که برای گنبد کلووس با عنوان گرمترین شهر ایران طی ۲۵ مرداد ماه سال ۱۳۹۴ به ثبت رسید (ایرنا، ۱۳۹۴). با وجود عباراتی مانند "حداکثرهای مطلق دما"، در این تحقیق عبارت "شهرهای رکورددار گرما" به علت رسانه‌ای بودن این مفهوم در سطح کشور و انتقال آسان و سریع موضوع آن انتخاب شد. کشور ایران با گستردگی زیاد در عرض و طول جغرافیایی، وجود ناهمواری‌ها و نیز عوامل دیگر طی دستخوش این رکوردها و تغییرات و تفاوت‌های آنهاست. گرمایش جهانی آب و هوا می‌تواند مقادیر دما را در شهرهای رکورددار گرما افزایش دهد و حتی شهرهای جدیدی به جرگه شهرهای رکورددار بیفزاید و مسایل و نابسامانی‌های جسمی و روحی مختلفی برای ساکنان این شهرها به بار آورد. تحقیق Jaswal et al, 2015 (Jaswal et al, 2015) گویای افزایش مقادیر رکوردهای گرما طی ۱۰۰ سال در جنوب هند است. همچنین تحقیق Brugge (Brugge, 2010)، گویای رخداد رکوردهای هشداردهنده و تابستانی داغ طی سال ۲۰۱۰ برای اروپا بوده است. ماههای بالا با اینکه تاکنون در جهان از جمله

شکل ۱: بازه‌ی ماهانه داده‌های مورد استفاده در هر سال

لنگه با دمای بیش از ۲۶ درجه رکورددار گرمای ایران بوده است ولی روز بعد یعنی دوم آوریل سال ۱۹۷۱، این شهر جایگاه خود را از دست داده، همزمان دو شهر زابل و بندرعباس و البته با یک درجه بیشتر یعنی بیش از ۲۷ درجه سلسیوس گرمترین شهرهای شده‌اند.

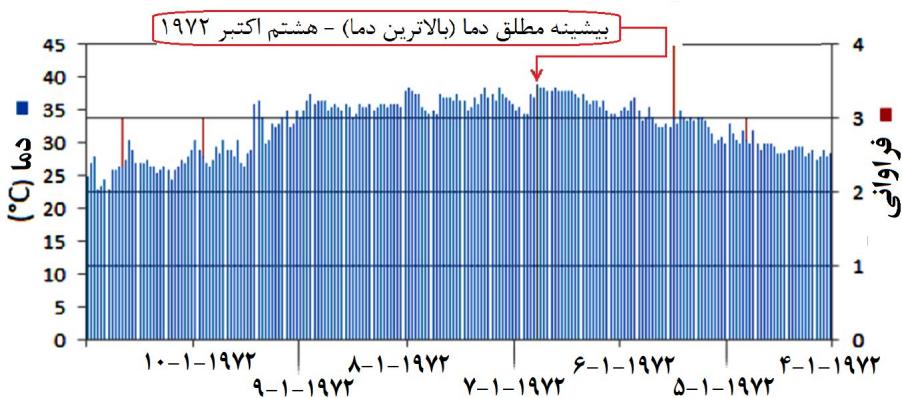
مرحله تعیین رکوردهای گرما، تعیین شهر رخداد آنها (شهر رکورددار) و نیز فراوانی رکوردها با کدنویسی در محیط متلب انجام گرفت. خروجی این مرحله در محیط اکسل برده شد و به تفکیک سال در ۴۰ جدول جای گرفت (جدول ۱). در این جدول مشاهده می‌شود در یکم آوریل سال ۱۹۷۱ بندر

جدول ۱: نمونه رکوردهای دما و شهرهای رکورددار گرما در ایران طی سال ۱۹۷۱

شهر نخست	شهر دوم	تاریخ	دما درجه سلسیوس
بندر لنگه		۴/۱/۱۹۷۱	۲۶.۵
زابل	بندر عباس	۴/۲/۱۹۷۱	۲۷.۵
بندر لنگه	بندر عباس	۴/۳/۱۹۷۱	۲۹.۵
بندر عباس		۴/۴/۱۹۷۱	۲۶.۵
بندر عباس		۴/۵/۱۹۷۱	۲۶.۰
بندر عباس	بندر لنگه	۴/۶/۱۹۷۱	۲۸.۵
بندر عباس		۴/۷/۱۹۷۱	۲۷.۰
زابل	بندر عباس	۴/۸/۱۹۷۱	۲۶.۵
بندر عباس		۴/۹/۱۹۷۱	۲۶.۰
بندر عباس		۴/۱۰/۱۹۷۱	۲۵.۰
بندر عباس		۴/۱۱/۱۹۷۱	۲۴.۰
اهواز		۴/۱۲/۱۹۷۱	۲۳.۵
بندر عباس	بندر لنگه	۴/۱۳/۱۹۷۱	۲۵.۰
بندر عباس		۴/۱۴/۱۹۷۱	۲۸.۰
زابل		۴/۱۵/۱۹۷۱	۲۹.۵
بندر عباس		۴/۱۶/۱۹۷۱	۲۸.۵

تحقیق، پروفشاری تعریف شد که روی این بیابان شمالی افریقا با یک همفسار بسته و یا دست کم با یک زبانه فشاری در حال بسته شدن خود را نشان داد. در انجام این مرحله «رکورد شاخص گرما در هر سال»، بالاترین مقدار رکورد گرما طی هر سال تعریف و تعیین شد. برای نمونه شکل ۲ نشان می‌دهد که طی هشتم ماه آگوست (مرداد) سال ۱۹۷۲، با رسیدن دما در شهر اهواز به ۳۹ درجه سلسیوس، این شهر رکورددار گرما نه تنها در این روز بلکه در این سال بوده است.

با تنظیم جداول چهل گانه، امکان روندیابی فراوانی مجموعه شهرهای رکورددار فراهم شد. آخرین مرحله تحقیق، تعیین تأثیرپذیری فراوانی شهرهای رکورددار گرمای ایران از سامانه‌های فشار هوا از نوع برجای در پهنه همدید تعریف شده مانند پروفشار جنب‌حاره‌ای آزور، کمفسار موسوم به سند (براتی و همکاران، ۱۳۹۶) یا کمفسار موسمی ایران و پاکستان (حمیدیان‌پور، ۱۳۹۵) و پروفشار بیابان Knipperitz بزرگ شمال افریقا موسوم به ساهارا (and Fink, 2006) بود. پروفشار ساهارا در این

شکل ۲: نمونه نمودار روزانه عنصر دما به درجه سلسیوس و فراوانی استگاههای رکورددار طی روزهای آوریل تا اکتبر سال ۱۹۷۲

موقعیت سامانه‌های فشاری را نشان می‌دهد که می‌توانند بر خداد رکوردهای گرمای ایران موثر باشند. این سامانه‌های به ترتیب از سمت خاور شامل پروفشار آزور، پروفشار ساهارا، کمفسار حرارتی حجاز، کمفسار حرارتی سند و کمفسار گنگ بودند.

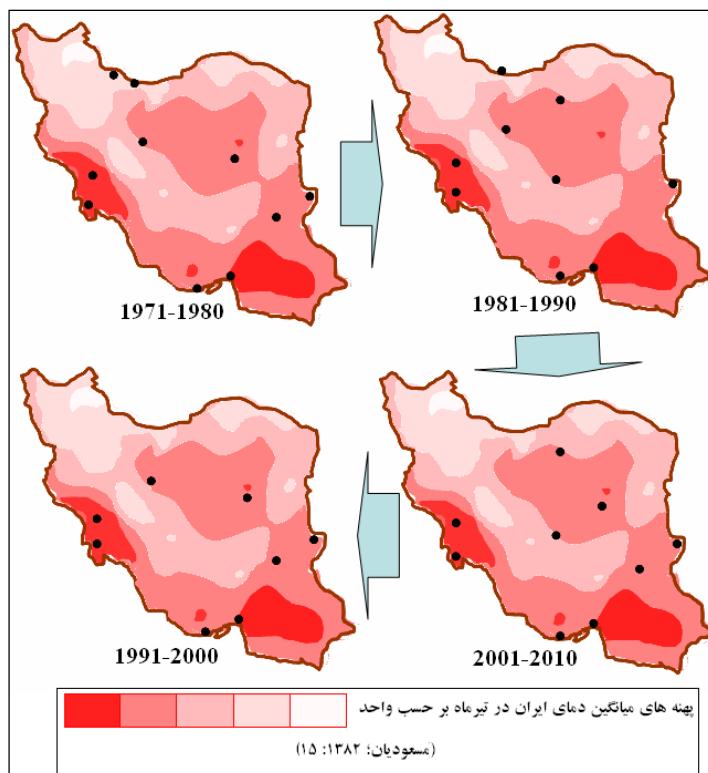
بحث و نتایج

نخستین نتایج نشان داد برای عموم روزهای دوره مطالعه، یک شهر رکورددار گرما وجود داشته است ولی در برخی روزهای تا ۲ و ۳ و در مواردی نادر طی یک روز تا ۴ شهر رکورددار گرما در ایران بوده‌اند. برای نمونه در ۲ ژوئن ۱۹۷۴ به‌طور

در رسم هر چهل نمودار ملاحظات هم مقیاس‌سازی آنها، تعیین بالاترین رکورد ثبت شده یعنی ۴۲/۸ درجه سلسیوس و نیز تعیین بالاترین فراوانی ثبت شده برای شهرهای رکورددار یعنی ۴ شهر در یک روز منظور شد. در پایان این مرحله با توجه به فراوانی بیش از یک شهر رکورددار گرما در برخی سال‌ها برای ایران؛ مجموعه ۴۷ رکورد دما برای چهل سال ایران به دست آمد تا از تاریخی NCEP/ENCAR نقشه‌های تراز ۱۰۰۰ هکتومتریک آنها از محدوده اقیانوس اطلس تا خاور بامه (فلات) ایران به دست آید و الگوهای همدید آن طراحی و تحلیل شود. محدوده یاد شده،

تغییر فراوانی شهرهای رکورددار گرما در ایران
 نتایج نشان داد فراوانی شهرهای رکورددار گرما طی چهل سال اخیر نه معنادار ولی به کندی کاهش یافته است. شکل ۳ که پهنه‌های میانگین تابستانه دمای ایران را از تحقیق مسعودیان (۱۳۸۲) در زمینه خود دارد؛ این کاهش را به صورت دهه‌ای از ۹ شهر به ۶ مورد نشان می‌دهد. فراوانی زیاد دماهای بحرانی بالا در نواحی میانی و جنوبی ایران، یافته‌ای است که پیش از این علیجانی (۱۳۹۰) نیز بدان دست یافته است.

همزمان، چهار شهر کاشان، اهواز، زابل و بندرعباس در ایران با داشتن دمای ۳۴ درجه گرمترین شهرهای ایران گزارش شدند. همچنین با مرتب کردن شهرهای رکورددار گرما، مشخص گردید که اهواز طی دوره چهل ساله مورد بررسی ۳۱۳۰ بار گرمترین شهر ایران (رکورددار رکوردداران گرما) بوده است و رتبه‌های بعدی را با فراوانی کمتر، آبادان و بندرعباس دارند. در میان شهرهای ایران مرکزی، کاشان با فراوانی ۴۰ رکورددار، رتبه نخست را دارد.

شکل ۳: کاهش دهه‌ای فراوانی شهرهای رکورددار گرما در ایران (۱۹۷۱ - ۲۰۱۰)

پوشش زمین باشد. هر چند این عامل نیز از نوع بر جاست ولی به شدت از شیوه برخورد ما به منابع طبیعی و رفتار ما با سطح سرزمین ایران متاثر است: ۱) افزایش فرسایش خاک ایران را به جایگاه دوم در جهان رسانده است (بیات و همکاران، ۱۳۹۰).

از آنجا که الگوی دمای ایران به ترتیب از عوامل برجا شامل بلندا از تراز دریا و عرض جغرافیایی پیروی می‌کند (مسعودیان، ۱۳۸۲) و این دو عامل طی زمان تغییرناپذیرند، به نظر می‌رسد علت کاهش فراوانی شهرهای رکورددار گرما در ایران ناشی از غلبه یافتن عوامل متغیری مانند نوع

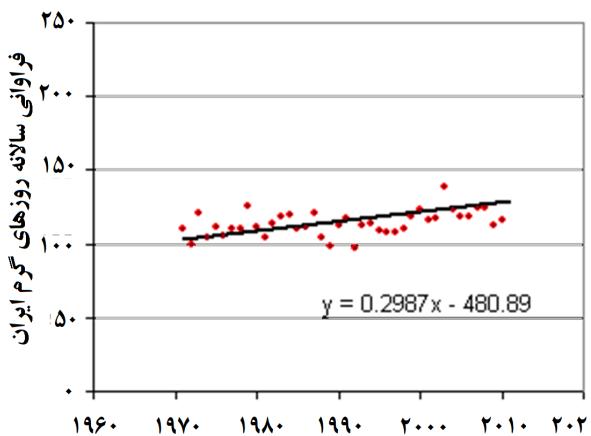
فلز و سیمان تحویل می‌دهد. سطوح سیمان و آسفالت عموماً یا هم‌جوار با محل ایستگاه‌های هواشناسی هستند یا حتی آنها را در برگرفته‌اند. این شرایط می‌تواند باعث شده باشد که این هفت شهر که همگی در مناطق خشک جنوبی، مرکزی و خاور ایران هستند؛ گوی سبقت را در رکوردداری گرم‌آبادی شهرهای دیگر بربایند. در این حال تغییرات فراوانی سالانه روزهای گرم با آستانه ۳۲ درجه سلسیوس که علیجانی در تحقیق خود معیار گرفته است، نشان می‌دهد که روزهای گرم به طور محسوس در حال افزایش است. فراوانی روزهای گرم برای شهرهای مورد بررسی طی ۳۷ سال از مجموع ۴۰ سال مورد بررسی بالاتر از ۱۰۸ روز یعنی بیش از نصف بازه ماهانه هر سال بوده است (شکل ۴).

۲) هم‌اکنون در عرصه مراتع ایران بیش از سه برابر گنجایش تعییف دام چرانده می‌شود (مصادقی، ۱۳۸۲، بیات و همکاران، ۱۳۹۰).

۳) ۵۲ درصد از عرصه‌های جنگلی شمال زیر چرای شدید دام است (شعبانی و هادی‌زاده، ۱۳۸۳).

۴) الگوی تشویق افزایش کاشت محصولات زراعی نسبت به محصولات باخی در اراضی شیبدار که بخش اعظم ایران و مناطق پرپارش را تشکیل می‌دهد، فرسایش خاک (حسینی و همکاران، ۱۳۸۹) و در نتیجه فقر پوشش گیاهی را دامن می‌زند.

۵) معضل زمین‌خواری به ویژه روی دامنه‌ها در ایران (درویش، ۱۳۹۴) دائم اعرصه‌های دارای گنجایش حرارتی بالا مانند جنگل را می‌بلعد و سطوح خشک و دارای ظرفیت حرارتی پایین شامل

شکل ۴: تغییرات فراوانی روزهای گرم بر پایه آستانه ۳۲ درجه سلسیوس طی دوره هفت ماهه گرم سال ۱۹۷۱-۲۰۱۰.

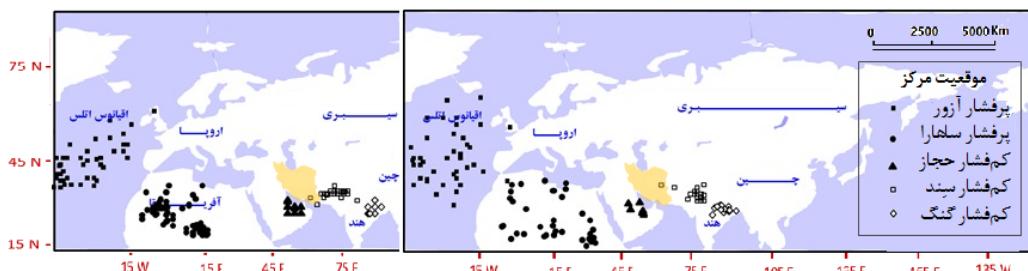
ایران بوده‌اند، فراوانی آنها به ۴۷ مورد رسید. در این بررسی طی روزهای چهل و هفت‌گانه دوره گرم از سال‌های ۱۹۷۱ تا سال ۲۰۱۰ و در تراز ۱۰۰۰ هـ پ.، الگوی موقعیت کانون پرفشار پویشی آزور و الگوی موقعیت پرفشار ساحارا در آفریقای شمالی طراحی شد. هر چند برخی محققان (کاویانی و

همدید روزهای رخداد رکوردهای شاخص گرم‌آبادی سال

اساساً فراوانی رکوردهای شاخص گرم‌آبادی برای کل دوره بایست ۴۰ مورد می‌بود ولی با توجه به اینکه در اندک سال‌هایی همزمان بیش از یک شهر با دمای یکسان، رکورددار گرم‌آبادی یعنی گرم‌ترین شهر

گرمایی در وردسپهر طی روزهای دوره گرم سال که آسمان ایران عموماً بی‌ابر و تابش نزدیک به عمود است از بالا و زمین تاب سطوح گستردگی خشک و روشن روى بامه ایران از پایین؛ می‌تواند زمینه وقوع رکوردهای بحران‌زاوی چون $52/4$ درجه سلسیوس طی ۳۰ تیر ۱۳۹۱ در آغاجاری (پژوهشکده اقلیم شناسی، ۱۳۹۱) را فراهم کند. الگوی نصف‌النهاری‌تر کانون‌های پرفشار آزور طی روزهای بالاترین رکوردهای گرما (شکل ۵، سمت چپ) با یافته بلاگا و بلاگا (Blaga and Blaga, 2012) در مورد استقرار پشته داغ آفریقای شمالی روی اروپا و در نتیجه افزایش بیشینه‌های روزانه دما طی خرداد ۲۰۱۰ کشور رومانی هماهنگی نشان می‌دهد. یکی دیگر از سامانه‌های فشار که در بررسی‌های همدید آب و هوای ایران مورد توجه محققان است، پرفشار ساهارا است. پرفشار ساهارا به ایران نزدیک‌تر از آزور است. برخی محققان (کاویانی و همکاران، ۱۳۸۷) در تحقیق خود، آن را کانونی فرعی یا زبانه‌ای از پرفشار آزور می‌دانند. طی بررسی تکمیلی که الگوی کانون‌های این پرفشار طی روزهای پایین‌ترین رکوردهای گرما طراحی شد؛ مشخص شد که مانند الگوهای پرفشار آزور، کانون‌های پرفشار ساهارا، طی روزهای پایین‌ترین رکوردها روی بیان آفریقا پراکنده‌ترند در حالی که طی روزهای بالاترین رکوردها، گروه‌گرایی و تمرکز نشان می‌دهند (شکل ۵).

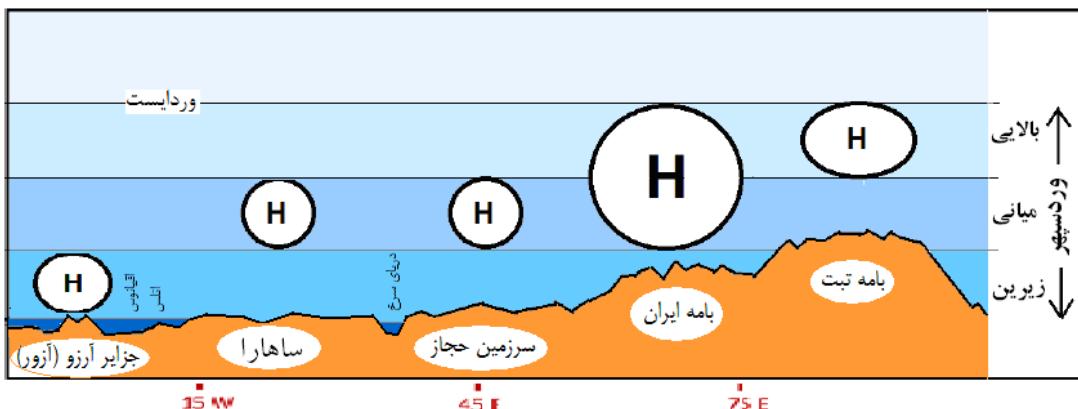
همکاران؛ ۱۳۸۷)، ضمن اشاره به جابجایی خاورسی این پرفشار طی نیمه گرم سال، زبانه آن را عامل حاکمیت هوای گرم و خشک روی بخش وسیعی از بامه ایران می‌دانند ولی تحقیقات دیگر (زرین و مفیدی، ۱۳۹۰؛ قائمی و همکاران، ۱۳۸۸) گویای استقلال کانون‌های پرفشار ساهارا از کانون آزور است. برای آشکارسازی بهتر تاثیر موقعیت کانون این پرفشار بر رخداد رکوردهای گرما در ایران، طی بازه چهل ساله مورد بررسی؛ در یک بررسی تکمیلی، روزهای دربردارنده پایین‌ترین رکوردهای گرما نیز تعیین و کانون‌های پرفشار آزور در نقشه‌های تراز ۱۰۰۰ ه. پ. موقعیت‌یابی شد (شکل ۵). در الگوی طراحی شده برای روزهای پایین‌ترین رکوردهای گرما در دوره گرم سال، موقعیت کلی نقاط روی اقیانوس اطلس مرکزی است ولی کانون‌ها به طور آشکار پراکنده‌تر و بهویژه به خشکی‌ها نزدیک‌ترند. از انطباق یافته‌های تحقیق کنونی با تحقیقات اخیر (حلبیان، ۱۳۸۹؛ قائمی و همکاران، ۱۳۸۸؛ زرین و مفیدی، ۱۳۹۰) این سوال تحقیقی مطرح می‌شود که چنانچه استقلال کانون‌های پرفشاری آزور و ساهارا را بپذیریم؛ آیا شدت گرفتن رکوردهای گرما در ایران در زمان گروه‌گرایی این کانون‌ها می‌تواند نشانه غلبه یافتن حرکات قائم نزولی بر حرکات افق باشد. به لحاظ نظری سرعت نشست هوا با افزایش دمای آن رابطه مستقیم دارد. به عبارت دیگر همزمانی این پویش

شکل ۵: الگوی موقعیت کانون‌های سامانه‌های فشار طی رخداد پایین‌ترین (سمت راست) و بالاترین (سمت چپ) رکوردهای گرما در ایران (۱۹۷۱ - ۲۰۱۰)

با رفتار مداری این پرفشار هماهنگ‌تراند. این نتیجه‌گیری با یافته زرین و مفیدی (۱۳۹۰) اشتراک نشان می‌دهد (شکل ۶).

نتیجه‌های که از الگوهای همدید یاد شده می‌توان گرفت این است که بالاترین رکوردهای گرما در ایران با گسترش نصف‌النهاری پرفشار جنب‌حارة آзор هماهنگی بیشتری دارند و رکوردهای پایین‌تر

شکل ۶: نیم‌خر ارتفاعی هسته‌های پرفشاری جنب‌حارة در وردسپهر

آبادان، اهواز و بندرعباس هستند؛ طی روزهای بیشتری از سال دماهای بالاتر و بر پایه آستانه ۳۲ (علیجانی، ۱۳۹۰) و ۳۲/۲ (علیجانی و همکاران، ۱۳۹۲) درجه سلسیوس دمای روزانه، طی روزهای بیشتری از سال «روزهای بحرانی گرم» را تجربه می‌کنند. در این شرایط، فعالیت‌های انسانی می‌تواند در بخش‌های مختلف رو به رکود برود. برابر تحقیقاتی که پیش از این در جهان انجام شده؛ آنچه می‌تواند رشد این بحران را در ایران بکاهد، جلوگیری از تخرب محیط زیست مانند مهار شبکه‌های فرآقانوئی زمین‌خواری پیرامون شهرها، مهار رشد نگران‌کننده شمار سدها (نظری‌ها و علی‌نژاد، ۱۳۸۱) و توقف انهدام جنگل‌ها مانند جنگل‌های شمال (قریانی، ۱۳۶۴) و جلوگیری از دام‌گذاری بیش از توان تعلیف مراعع (بیات و همکاران، ۱۳۹۲) و توقف تخرب هورها و خورها در محیط‌های زیست ساحلی با عنوان‌های بزرگ شده توسعه و رفاه است. اینها همگی سطوحی

نتیجه‌گیری

در تحقیقات پیشین به دفعات مشخص شده است که آب و هوای جهان و به تبع آن ایران در حال گرمتر شدن و دماهای بالاتری در حال ثبت است. گو اینکه تحقیقات از پیروی الگوی دمای ایران از پیکربندی ناهمواری‌ها می‌گوید (مسعودیان، ۱۳۸۲؛ منظری، ۱۳۹۳)، نتایج تحقیق کنونی نشان داد که گرمتر شدن سرزمین ایران از موقعیت کانون‌های سامانه‌های پرفشاری روی اقیانوس اطلس شمالی و ساهارا در شمال افریقا متأثر است. این گرمایش لزوماً به این معنا نیست که شهرهای بیشتری رکورددار گرما خواهند شد بلکه رکوردداری گرما در ایران در حال متوجه‌تر شدن است. این تمرکز می‌تواند به عنوان آسیبی آب و هوایی مطرح شود. یعنی دماهای بحران‌زای دوره گرم سال اگر در دهه‌های پیشین به نوبت در شهرهای بیشتری رخ می‌داد، در دهه کنونی در شهرهای کمتری در حال تکرار است. قاعده‌تا این شهرها که سه عضو مهم آنها

در ساعت عصرگاهی و حتی جلوگیری از رسیدن به آستانه رکورد شوند.

هستند که چنانچه از حالت طبیعی هزاران ساله خود خارج نشوند، با گنجایش گرمایی چشمگیری که دارند، می‌توانند سبب کاهش ارتفاع قله اوج دما

-درویش، م.، ۱۳۹۴. بحران فرسایش خاک کشور را می‌بلعد، سیناپرس، شماره ۱۱(۷)، ص ۱۶-۲۹.
-زرین، ا. و مفیدی، ع.، ۱۳۹۰. آیا پرفشار جنب حاره‌ای تابستانه روی ایران زبانه‌ای از پرفشار جنب حاره‌ای آзор است-بررسی یک نظریه، مجموعه مقالات یازدهمین کنگره جغرافیدانان ایران، ۲۴ و ۲۵ شهریور. تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
-شعبانی، م. و هادیزاده، ع.، ۱۳۸۳. ضرورت بهره‌برداری از جنگل‌های شمال کشور، جنگل و مرتع، شماره ۶۴، ص ۳۴-۴۰.
-علیجانی، ب.، ثروتی، م. و علیزاده ویلنی، ع.، ۱۳۹۲. طبقه‌بندی موج گرما در استان گیلان، جغرافیای طبیعی، شماره ۱۶(۱)، ص ۱-۱۶.
-علیجانی، ب.، ۱۳۹۰. تحلیل فضایی دماها و بارش‌های بحرانی روزانه ایران، تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، شماره ۲۰(۱۷)، ص ۹-۳۰.
-قائمی، م.، زرین، ا.، آزادی، م. و فرج‌زاده اصل، م.، ۱۳۸۸. تحلیل الگوی فضایی پرفشار جنب‌حاره روی آسیا و آفریقا، مدرس علوم انسانی، شماره ۱۳(۱)، ص ۲۱۹-۲۴۵.
-قربانی، د.، ۱۳۸۳. اثر میکروکلیمایی تخریب جنگل‌های هیرکانی ایران، جنگل و مرتع، شماره ۳۳، ص ۲۹-۶۴.
-قویدل رحیمی، م.، ۱۳۹۰. شناسایی، طبقه‌بندی و تحلیل سینوپتیک موج آبرگرم تابستان ۱۳۸۹ ایران، مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، شماره ۳، ص ۸۵-۱۰۰.
-کاویانی، م.، مسعودیان، س.ا. و حلیمان، ا.، ۱۳۸۷. بررسی تاثیر سامانه پرفشار آзор بر بارش ایران

منابع

- الماسی، ف.، طاوسی، ت. و حسین‌آبادی، ن.، ۱۳۹۵. واکاوی رفتار و تغییرات بسامد امواج گرمایی شهر اهواز، آمایش جغرافیایی فضا، شماره ۱۹(۶)، ص ۱۳۷-۱۵۰.
- براتی، غ. و موسوی، س.ش.، ۱۳۸۴. جابجایی مکانی موج‌های زمستانی گرما در ایران، جغرافیا و توسعه، شماره ۵، ص ۴۱-۵۲.
- براتی، غ.، مرادی، م.، شامخی، ع. و داداشی رودباری، ع.، ۱۳۹۶. تحلیل روابط توفان‌های غباری جنوب ایران با کم‌فارشار سینه، مخاطرات محیط طبیعی، شماره ۶(۱۲)، ص ۹۱-۱۰۸.
- بیات، ن.، رستگار، ا. و عزیزی، ف.، ۱۳۹۰. حفاظت محیط زیست و مدیریت خاک روستایی در ایران، برنامه‌ریزی منطقه‌ای، شماره ۱۱(۲)، ص ۶۳-۷۸.
- حسینی، س.ص.، قربانی، م.، ترشیزی، م. و ضرغام، ن.، ۱۳۸۹. تاثیر سیاست‌های تجاری بر فرسایش خاک در ایران-یارانه یا مالیات، تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، شماره ۴۱، ص ۴۳۵-۴۴۵.
- حلیمان، ا.، ۱۳۸۹. تحلیل همدید ارتباط پرفشار آзор با دماهای بیشینه ایران، تحقیقات جغرافیایی، شماره ۹۶، ص ۵۱-۷۸.
- حمدیان‌پور، م.، مفیدی، ع. و سلیقه، م.، ۱۳۹۵. تحلیل و ماهیت ساختار باد سیستان، ژئوفیزیک ایران، شماره ۱۰، ص ۸۳-۹۲.
- خرم‌دل، س.، کوچکی، ع. و رضازاده، م.، ۱۳۹۳. اثرات تغییر اقلیم و گرمایش جهانی بر تنوع زیستی، مجموعه مقالات همایش ملی تغییرات اقلیم و مهندسی توسعه پایدار کشاورزی و منابع طبیعی، همدان، مرکز آموزش جهاد کشاورزی.

- منتظری، م.، ۱۳۹۳. نواحی حرارتی ایران، تحقیقات جغرافیایی، شماره ۱۱۳(۲۹)، ص ۱۳۵-۱۴۴.

-نظری‌ها، م. و علی‌نژاد، س.، ۱۳۸۱. برنامه‌ریزی جهت بهسازی و کاهش نشانزدهای منفی زیستمحیطی سد شهید رجایی، محیط‌شناسی، شماره ۳۰، ص ۱۸-۹.

-Blaga, I. and Blaga, C., 2010. The precipitation and temperature evolution in Club County, June, Studia UBB, Geographia, v. 57(2), p. 71-80.

-Brugge, R., 1991. Record-breaking heat wave of 1-4 August 1990 over England and Wales. Weather, v. 46, p. 2-10.

-Hajat, S., Vardoulakis, S., Heaviside, C. and Eggen, B., 2014. Climate change effects on human health: projections of temperature-related mortality for the UK during the 2020s, 2050s and 2080s. Journal of Epidemiology and Community Health. ISSN 0143-005X. JECH Online First. doi:10.1136/jech-2013-202449.

-Jaswal, A.K., Rao, P.C.S. and Singh, V., 2015. Climatology and trends of summer high temperature days in India during 1969-2013. J. Earth Syst. Sci., v. 124(1), p. 1-15.

-Katsafados, P., Papadopoulos, A., Varlas, G., Papadopoulou, E. and Mavromatidis, E., 2014. Seasonal predictability of the 2010 Russian heat wave. Nat. Hazards Earth Syst. Sci., v. 14, p. 1531-1542. doi:10.5194/nhess-14-1531-2014.

-Knipperitz, P. and Fink, A.H., 2006. Synoptic and dynamic aspects of an extreme springtime Saharan dust outbreak. Q. J. R. Meteorol. Soc., v. 132, p. 1153-1177.

-زمین، تحقیقات جغرافیایی، شماره ۸۸، ص ۲۵-۵۰. مسعودیان، س.ا.، ۱۳۸۲. تحلیل ساختار دمای ماهانه ایران، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان-علوم انسانی، شماره ۱۵(۱۲)، ص ۸۷-۹۶.

-مصدقی، م.، ۱۳۸۲. مرتعداری در ایران، چاپ چهارم، مشهد، نشر آستان قدس.

-Marlos, G. and Wainer, I., 2003. Equatorial currents transport changes for extreme warm and cold events in the Atlantic Ocean. Geophysical Research Letters, v. 30(5). doi:10.1029/2002GL01570.

-Rosso, S., Dosio, A. and Sillmann, J., 2015. Extreme European heat waves since 1950 with HeatWave Magnitude Index and their occurrence in the future. Geographical Research Abstracts. 17: EGU2015-2743.

-Shevchenko, O., Lee, H., Snizhko, S. and Mayerb, H., 2014. Long-term analysis of heat waves in Ukraine. International Journal of Climatology, v. 34, p. 1642-1650. DOI: 10.1002/joc.3792.

-Theoharatos, G., Pantavou, P., Mavrakis, A., Spanou, A., Katavoutas, G., Efstatios, P., Mpekas, P. and Asimakopoulos, D., 2010. Heat Waves observed in 2007 in Athens-Greece: Synoptic conditions- Bio-climatological assessment-air quality levels and health effects. Environmental Research, v. 110, p. 152-161. N1158.

-<https://www.Irna.ir/fa/news> (Islamic Republic News Agency)

-[https://www.cri.ac.ir/files/Iran%20Climate/Climate%20of%20Iran](http://www.cri.ac.ir/files/Iran%20Climate/Climate%20of%20Iran) (Climatological Research Institute).